

Ændringsforslag:

Af et *Mindretal* (N. Andersen):

Til § 1.

1) I 1ste Stykke, 4de Linie, ændres „25“ til „23“.

Af et *Mindretal* (Borgbjerg og Sabroe):

Principalt:

2) I 1ste Stykke, 4de Linie, ændres „25“ til „21“.

Subsidiært:

„25“ ændres til „23“.

Af et *Flertal* (Sigurd Berg, Poul Christensen, Frandsen, J. Jensen [Aalb. A. 1. V.], Vilhelm Lassen, H. Madsen, Ole Olsen, N. Pedersen, J. Sørensen, S. Sørensen og A. Thomsen):

3) 4de Stykke, 2det Punktum, affattes saaledes:

„Saafremt der imidlertid paahviler saadanne Tiender Pantegæld, Realbyrder, Forpligtelse til Kirkens Vedligeholdelse m. v., anses de nævnte Byrders Kapitalværdi som Afløsningssum for den paagældende Tiende.“

Af et *Mindretal* (Berntsen):

Principalt:

4) 4de Stykke udgaar.

Af *Flertallet* under Nr. 3:

Til § 2.

5) I Stedet for 1ste, 2det og 3die Stykke sættes:

„Af de i Henhold til § 1, 1ste Stykke, fastsatte Afløsningssummer udrede Ejerne af de tiendepligtige Ejendomme (Tiende-

yderne) et Beløb, svarende til 18 Gange et Aars Tiende, medens Resten udredes af Statskassen. Saafremt en Tiende, der den 1. Februar 1902 tilhørte Tiendeyderne, senere er overgaaet i Trediemands Eje, kan Statstilskuddet dog ikke overstige det Beløb, der vilde blive ydet i Statstilskud, hvis Tienden fremdeles tilhørte Tiendeyderne, og disses Andel i Afløsningssummen forhøjes derfor forholdsmæssig.

Til Udredelsen af de Afløsningssummer, der fastsættes i Henhold til § 1, 4de Stykke, tilskyder Statskassen følgende Beløb:

a) For Tiender, paa hvilke der hviler Forpligtelse til Vedligeholdelse m. v. af en Kirke, 2 Gange et Aars Tiende samt et Beløb, svarende til $\frac{7}{25}$ af den Kapital, der ifølge §§ 22 og 24 skal henlægges til Kirkens fremtidige Vedligeholdelse. Det førstnævnte Tilskud af 2 Gange et Aars Tiende bortfalder dog, saafremt Ejeren af den tiendepligtige Ejendom ved Lovens Ikrafttræden har givet denne i Brug til en Trediemand, jfr. § 30. Hvor Tiendens Størrelse ikke kan oplyses, anses den som lig med Præstetienden.

b) For andre Tiender det Beløb, hvormed Tiendeyderne kunne godtgøre, at Købesummen for Tienden, da denne overgik i Tiendeydernes Eje, har oversteg et Sum, svarende til 18 Gange et Aars Tiende, beregnet efter Gennemsnittet af Kapitelstaksterne for de forud for Købet gaaende 10 Aar eller, hvis disse Kapitelstakster ikke kunne oplyses, Gennemsnittet af Kapitelstaksterne for Aarene 1892—1901. Det nævnte Statstilskud bortfalder dog, saafremt Ejeren af den tiendepligtige Ejendom ved Lovens Ikrafttræden har givet denne i Brug til en Trediemand, jfr. § 30.

De omhandlede Statstilskud til Afløsning af de Tiendeyderne tilhørende Tiender kunne dog ikke overstige det Beløb, der vilde blive ydet i Statstilskud, hvis Afløsningssummen fastsattes i Henhold til § 1, 1ste Stykke.

Til Afløsning af Pantegæld og Realbyrder, der paahviler Tiender, som tilhøre Tiendeyderne, ydes intet særskilt Tilskud.

Saafremt Statstilskud, der ydes til en Tiendeyderne tilhørende Tiende, overstiger den for Tienden fastsatte Afløsningssum, afskrives det overskydende Beløb paa Tiendeydernes Andel i Afløsningssummen for Præstetienden.